

hverken om Lokalerne deri eller om den savtaktede Perron osv.; at det er fuldt skikket til at modtage den Stykgodstrafik, der kan ventes der, derom er der ingen Tvivl, enten det saa anlægges ud mod Gadelinien eller det rykkes længere tilbage. Derfor er det, at Statsbanerne efter mit Skøn ikke ere pligtige til at betale mere, end hvad den billigste af disse to Ordninger kræver. Det er den, hvor det lægges i Gadelinien, det er tilstrækkeligt for Statsbanedriften og i alle Maader forsvarligt, og det er 40,000 Kr. billigere, end naar man skal flytte det saa langt tilbage fra Gadelinien, som Randers Kommune ønsker for at faa friere Færdsel paa sin forbigørende Gade. Dette er, siger jeg, et Hensyn, som kun vedkommer Randers Kommune, og som den derfor ogsaa bør betale for, hvis den vil have det Hensyn taget. Derfor var mit oprindelige Forslag, at Randers Kommune skulde betale alle disse 40,000 Kr. Naar nu det ærede 2det Medlem for 9de Kreds udtalte, at jeg helt igennem havde stillet mig saa stejlt, vil jeg dog bemærke, hvad jeg har udtalt i Folketinget og derfor ikke skal lægge Skjul paa, at jeg paa et givet Tidspunkt underhaanden havde tilbudt Formanden i Randers Byraad at dele lige med dem; vilde de betale de 20,000 Kr., saa vilde jeg for Husfredens Skyld søge bevilget de andre 20,000 Kr., men det vilde Randers Byraad ikke. Naa, nu har Finansudvalget delt den anden Halvdel igen, og vi tilbyde altsaa nu paa Statens Vegne, skønt vi principielt set egentlig ikke have nogen Anledning dertil, at betale de 30,000 Kr., og kræve saa kun som Bidrag af Randers Kommune de 10,000 Kr. for at faa Forholdet ordnet saaledes, som det ikke kræves for Statsbanedriftens Skyld, men kun for Randers Bys Gadefærdsels Skyld. Det, synes jeg, er et saare ringe Offer, der dér er Tale om at kræve af Randers By. Og, mine Herrer — jeg beder om, at dette særlig maa blive overvejet af de to lokale Medlemmer — det er jo ikke første Gang, at vi ved Ordning af Jernbaneforhold have krævet Bidrag fra Kommunernes Side. De allerfleste, eller i alt Fald mange Bykommuner her i Landet, kunne tale med om det. Jeg henviser blot til Aalborg Kommune. Den maatte, da den fik sine Banegaardsforhold ordnede ved Loven af 1898, ifølge Lovens Bud, uden at der havde været mindste Forhandling med Byraadet derom, give et meget klækkeligt Bidrag.

Det andet Spørgsmaal er om Læssesporene. Ogsaa der gælder det, at den

Ordning, der fra Statsbanedriftens Side foreslaas, fuldt ud fyldestgør Driftens Krav. Nu er det ganske vist saaledes, at naar man vil have forøgede Spor — og det er det, der er Meningen med Udvidelse af Spornettet ved en Banegaard, ogsaa ved den i Randers —, maa man finde sig i, at Afstandene blive noget større, det er umuligt andet. Det er netop, fordi Sporene ikke ere lange nok i Forvejen, at man gør dem længere, og derved selvfølgelig ogsaa Afstandene større. Det er nu ikke hverken $\frac{1}{2}$ eller $\frac{1}{4}$ eller $\frac{1}{3}$ af en Mil, det drejer sig om, det er kun 700 Fod, altsaa ikke mere end ca. $\frac{1}{34}$ af en Mil, man skal køre længere for at komme til Begyndelsen af Læssesporene, end man skulde før. Men ganske vist ere saa Læssesporene strakte længere ud end før, saa hvis man skal til den anden Ende af dem, bliver det længere. Men det kan man ikke regne med. Og det er nødvendigt at foretage Forlængelsen til den Side, det er sket, d. v. s. mod Vest, thi mod Øst har man Byen, og man kan dog ikke forlænge Sporene ind i selve Byen. Man kan ikke en Gang komme helt ind til Husrækken, thi der skal være en Overkørsel fra Byen til den Side af Baneterrainet, hvor Læssesporene ere. Og det er selvfølgelig af største Interesse for den Færdsel, der skal være paa denne Overkørsel, at den ikke belemres med Rangerspor. Thi Fordelen ved at have Læssesporene nærved, vilde da blive i høj Grad forringet ved, at man maatte holde og vente, indtil man kunde komme over Overkørselen. Dette er Grunden til, at man fra Statsbanedriftens Side er bleven staaende ved dette Projekt. Naar nu Randers Byraad har krævet en anden Ordning, har jeg allerede til Dels sagt, hvorfor den ikke kunde blive saaledes, som det helst vilde have den, nemlig med Læssesporene forlængede mod Øst. Men det, der kan ske, og det, som jeg til enhver Tid har tilbudt min Imødekommenhed overfor, er, at Randers ud over det, som Statsbanedriften anlægger for Driftens Skyld, faar nogle faa korte Læssespor, naar Byen vil tilvejebringe det dertil fornødne Areal og betale, hvad Sporene koste. Thi disse have ingen Betydning for Statsbanedriften, de give den tværtimod noget større Ulejlighed, og intet af det, Statsbanedriften ellers skal anlægge, kan undværes af den Grund. Man tror nu fra Statsbanedriftens Side, at Byen i høj Grad overvurderer Betydningen af det Par Læssespor, som kan stikkes ud mod Syd-øst ned over det Areal, som der er Tale